

BREDASCHÉ

Staat-, Letterkundig-

Nieuws-

Donderdag den

COURANT.

en Wetenschappelijk

Blad.

2 Mei.

Spreken en Zwijgen.

Ofschoon de Ouden veel waars gezegd hebben, is daarom niet alles waar, wat er bij hen te lezen staat. De verklaring, bij voorbeeld, van een hunner, dat ieder, die het spraak-vermogen, dat de goddelijke gaven van spreken, is in onzen leeftijd en wordt nog dagelijks gedurig gelagenstraft. Velen die goed weten te spreken of te schrijven, halen stellingen te voorschijn, die op zich zelve mischeppig goed en waar zijn, maar wier ontijdige verkondiging rampen en ellende over hun vaderland brengt. Dit is in 't bijzonder van toepassing op de Dagbladen, die, eigenlijk bestemd tot het geven van nieuwtijdingen, zich aan het gevaar blootstellen van zich schuldig te maken aan het bovenbedoelde verwijt, zoo dikwijls zij zich bezig houden met bespiegelingen over onderwerpen, tot welke juiste beoordeeling eene hooge mate van uitgebreide kundigheden wordt vereischt, welke van de honderd centanten-lezers nauwelijks één bezit. Niet alleen op die Dagbladen, welke de laaghartige werktuigen zijn van deze of gene partij, begint daarom reeds de vloek te rusten van alle beminnars van rust en orde, maar allen zonder onderscheid denken min of meer in dien vloek, en wij moeten erkennen, dat er weinigen zijn, op wie dezelve geheel onschuldig drukken zal.

Het eerste belang toch van een Dagblad is zich lezers te bezorgen. Daar het nu in den aard der menschen ligt om veel liever te hooren spraken van hunne regten dan van hunne plichten, en zij veel liever naar iemand luisteren, die hun zegt dat zij in hunne regten verkort worden, dan naar een die hun verwijt dat zij in hunne verplichtingen te kort komen: zoo is het zeer natuurlijk, dat de Dagbladen, ten einde opgang te maken, altijd zich beijverd hebben om de menigte te vleijen, en hoog op te geven van hetgeen een volk recht heeft te mischen van de Regering.

In dagen, bij voorbeeld, waarin buitengewone opofferingen gevorderd worden, zal een Dagblad, dat zich lezers wil bezorgen, niet tot het volk roepen: » Gij zijt afgeweken van de eenvoudige » zeden uwer voorvaders, gij moet terug keeren tot die zuinig- » heid, welke uwe vaders in staat stelde drukkende tijden met » gelaten gerustheid door te staan; » neen, want dan zou het als een boesprediker verworpen worden, wiens stem als die des roependen zijn zou in de woestijn; maar het zal tegen de Regering de pen opratten; het zal de Regering beschuldigen van verkwisting en geldverspillingen, en ofschoon ook onder het volk de weelde tot een hoogen top moge gestegen zijn en ieder boven zijnen stand leeft, zich kleedt en zich vermaakt, zal het desniettemin de Regering toeroepen, dat zij opofferingen vordert, die de krachten der natie te boven gaan. Dit is dan ook een onderwerp van klagte, waarvoor de menigte altijd opene ooren heeft; omdat het daarin de hoop meent te zien op vermindering van lasten, en het is niet moeilijk het volk aan de gegrondheid van dergelijke klagen te doen gelooven, vooreerst omdat men gaarne gelooft wat men wenst, en ten anderen omdat er in de tegenwoordige inrigting onzer Maatschappijen eene menigte uitgaven moet gedaan worden, van welke noodzakelijkheid men slechts weinigen kan overtuigen: dit gemis van de nodige kennis aan Regeringszaken bij de overigen. Wijst den eenvoudigen daglooner het budget voor het Departement van Buitenlandsche Zaken en vraagt hem, of het niet onvergeeflijk is, dat er zoo vele duizende worden uitgegeven om eenige Aanwinsten Heeren in vreemde landen groote staats te doen houden, terwijl hij, zelfs van het brood dat hij eet, belasting moet betalen, hij zal de juistheid uwer opmerking bewonderen, omdat hij geen het minste denkbeeld heeft van de betrekkingen der Staten onderling. Ditzelfde zult gij ten opzichte van vele andere aangelegenheden kunnen doen en zoo zal het u niet moeilijk vallen in den boosdom van een aantal vreedzame burgers de zaden te strooijen van misverstand tegen het Bestuur. Hierbij komt nog, dat met het voortgaan van onder eene welgeordende staatsregeling te leven, het eveneens gelijkt in het met de wildheid der gezondheid en van zoo vele andere tegenliggen. Wanneer wij door het dagelijks genot gewoon tra-

den: wij vergeten er de waarde van. Wanneer wij, getast onder en bescherming der wetten, onze eigendommen gesterktigd, onze huisgezinnen door onze vijf verzorgd, onze gezondheid door doelmatige verordeningen bevorderd, het Oppervlak in openbare tuinen gebouwen vereerd, onze kinderen het genot van een nuttig onderwijs deelachtig zien: dan beschouwen wij maar al te zelden deze voordeelen als vruchten onzer maatschappelijke zamenleving, dan bedenken wij niet hoe vele misbruiken wij ons wel zouden willen getroosten, liever dan die onschatbare voorregten te zien verloren gaan, en wij denken niet aan de dagen, waarin Partijwonder, Oproer en Regeringloosheid door de straten hollen, huizen plunderen, kerken ontheiligen, hoofden op pieken door de straten dragen, den eervolsten burger niet veilig doe zijn, voor de woestheid van het oppervlakte gespeuld. Dat in de laatste vijftig jaren dergelijke tooneelen meer dan eens vertoond zijn, dat heeft men grootendeels te wijten aan de kwade trouw of aan de onvoorzigtigheid der Dagbladen: Of aan onvoorzigtigheid: zeggen wij. Wanneer eene ziekte het prikkelbare zenuwgestel eens liders heeft aangetaast, en de Geneesheer alle moeite doet, om den af te gevoelligen kranke tot eene kalme en bedaarde stemming terug te brengen, is het dan voorzigtig dezen intuschen te gaan verhalen, hoe zijne huishouding verwaarloosd wordt, en hoe zijne zaken verlopen. Is het dan niet eene onverzorgelijke dwaasheid de opgewondene verbeelding van den zieke te verhitten, door hem de mogelijke gevolgen van zijnen ziekte-toestand met de zwartste kleuren af te schilderen, en hem armoede en ellende in 't verschiet te vertoonen? En echter wordt eene dergelijke onvoorzigtigheid door schrijvers en sprekers over staatsaangelegenheden maar al te dikwijls begaan. Het dikwijls worden er niet gegronde bewaaren, juiste aanmerkingen, billijke klagen in 't midden gebragt, waarvan desniettemin de openbaarmaking de schroomelijkste gevolgen hebben kan, alleen omdat zij ontijdig geschiedt. Aanderen mogen daaraan dan den naam geven van vrijmoedigheid, openhartigheid, recht voor het wezenlijk belang der Regering, of welke andere fraaije benaming men wil; de bezadigde Nedelanders, die den grondlegger zijner nationale onafhankelijkheid in den grooten Zwijns vereert, zal daarin veeleer voorbarigheid, ligtzinnigheid, eigenwaan zien en zucht om wijzer te schijnen dan anderen.

Het behoort tot de bemoeiigende taken, waaruit voor ons Vaderland iets goeds te voorspellen is, dat in dit opzigt zij die in het openbaar spreken en schrijven, met name onze Dagbladen, voor zoo verre die in eenige mate belang komen, zich gunstig onderscheiden van hetgeen wij uit naburige landen vernemen. Zij die ons miskennen, zullen dit wellicht aan de konde onverschilligheid van ons phlegma toeschrijven, maar de wonderen, welke reeds vóór de Fransche revolutie een Post van den Nederrijn op den gaest onzer natie gedaan heeft, hebben wel ontwijfelbaar bewezen, dat zij geenszins onverschillig is ontrekt naar Staatsaangelegenheden. Neen, maar het is het eigenaardige van ons volkskarakter, hetwelk ons de leeren der onderwerping niet liefheeft in den wind doet staan, en eene zucht tot orde onder ons aantrekt, waardoor spottelijke of kwaadwillige sprekers en schrijvers onder een ander hoorder of lezers zouden blijven. Het is aan niemand gegeven ter aller are wijs te zijn, en van tijd tot tijd ontstaat er dan ook wel eens onder ons een woord, 't welk beter gewogen ware: maar zoo het het Nederlandsch karakter zich zeiven gelijk zal blijven, verlicht oordeel der meerderheid die weinige afwijkingen gelijk maken. Zoolang onze Nederlanders zich openen voor voorvaders, zullen zij tegen enkele gebreken, welke zij in hun Maatschappelijke Inrigting ontwaren, het vele goede, het welk zij genieten. De volmaaktheid is niet van ons, maar onze inoefeningen bereiken zelden andere de volmaaktheid, dan door trapwijze verbetering. Het aan ons, en aan onze natie altijd de nodige wijsheid wordt gegeven om in de tijden waar te nemen, moesten beiden aan eenen, zij moedigheid en noodzakelijke bedachtzaamheid paraat hebben mis-

bruiken en gebreken, waar die bestaan, langzamerhand nit den weg geruimd en verbeterd worden, en zij die zich te beklagen hebben, alvorens aan hunne bezwaren eene dikwijls onnoodige en alijd gevaarlijke luidruchtigheid te geven, zonder hartstocht de gevolgen hunner klagen berekenen en het algemeen welzijn boven bijzondere belangen en eigene inzichten stellen. Dat het alzoo van ons Vaderland althans waar moge zijn, dat zij die er het spreken versiaan, ook den geschikten tijd weten van spreken!

LATERE BERIGTEN DER COURANT,
van Woensdag 1 Mei,
betreffende de jongste Belgische en Fransche Nieuws-
tijdingen en Beursprijzen.

BELGIE
BRUSSEL, den 30sten April.

De *Moniteur* houdt heden het besluit waarbij de ontbinding der kamer van afgevaardigden wordt bevelen en dat reeds gisteren naar het artikel van den *Indépendant*, algemeen te gemoet werd gezien. Hetzelve is van den 28sten gedagteekend en bepaalt, dat de kamer van afgevaardigden tegen den 25sten mei voor de verkiezing van eenen nieuwe kamer moet bijeenkomen, zullende deze kamers den senaat op den 7den Juni voor het eerst vergaderen. In de considerans van het besluit wordt hoofdzakelijk het volgende gezegd: "Aangezien de moeilijkheden die sedert de opening der tegenwoordige zitting tusschen de kamer en de administratie gerezen; - overwegende, dat dien ten gevolge onze ministers herhaaldelijk hunne demissie aangeboden hebben, zonder dat men eene nieuwe administratie, die eenigen waarborg van duurzaamheid gaf, heeft kunnen vereenigen; - dat die moeilijkheden in het verschil van gevoelen over den loop der buitenlandse betrekkingen haren oorsprong schijnen te nemen; - dat er sedert de jongste algemeene verkiezingen, gebeurtenissen voorgevallen zijn, die tot de bevestiging der belgische onafhankelijkheid hebben bijgedragen, en als noodnag door het land verdienen gewaardeerd te worden; - dat, zoo de overeenstemming tusschen het ministerie en de parlementaire meerderheid een eerst vereischte is bij een vertegenwoordigend bestuur, deze meerderheid, voor den gang der administratie, ook niet ontzekerd mag wezen, dewijl eene twijfelachtige goedkeuring van de handelingen des bestuurs derzelver werking verlamt, zonder de kroon der elementen voor eene nieuwe administratie te verschaffen; - aangezien voorts, volgens de verkiezingwet die hieldt der leden in Juni uitvallen, en deze zelfde leden, volgens de art. 18 en 34 van gemelde wet, uit hoofde de onmogelijkheid om de zitting dadelijk te sluiten, tot in November zouden blijven zetelen en op de besluiten der kamer invloed uitoefenen, de ontbinding van de kamer dezen hinderpaal uit den weg ruimt; - gezien, eindelijk, art. 71 der constitutie, waarbij het recht tot ontbinding den koning toegekend wordt, hebben besloten", enz.

De baron van der Straeten de Poethoe is gisteren namiddag naar Parijs vertrokken, om de tijding van het genomen besluit over te brengen.

Naar een artikel van *l'Union* te oordeelen moet de heer *Dethoux* weinig tevreden zijn over de rol, die men hem bij de vroeger voorgenomen verandering van ministers heeft laten spelen; gemeld blad beschuldigt het ministerie van besluiteloosheid en achteloosheid in deze zaak; de keuze van den heer *Dethoux* had zich eerst onder slechts drie personen moeten bepalen: *Delcroix*, *Wauters* en *De Weert*; men had zich eerst bedacht na het vertrek van den heer *Dethoux* en toen had voorzeker deze gemeend, dat hij zich met de zaak genoeg had ingelaten en de taak aan anderen overgelaten.

FRANKRIJK
PARIS, den 28sten April.

In de kamer van afgevaardigden heeft gisteren de heer *Dupin* met de gewone plegtigheid het voorzitterschap aanvaard. De heer *Gravé*, die als de oudste der aanwezige leden bij de voorloopige werkzaamheden als president had gefungeerd, heeft de kamer eenige woorden toegeproken, en onder anderen den wensch geuit, dat men niet alleen uit den provisioneelen toestand in het finantie, maar ook in de staatkundige belangen door deze vroegde zitting moet geraken. De meerderheid heeft deze uitdrukkingen zoo euvcl opgenomen, dat men ter naauwernood tot het besluit is kunnen komen, om het genoemde lid naar gewoonte voor zijne bemoeijng dank te zeggen. De aanspraak van den heer *Dupin* hield voornamelijk, dat men zich moet verheugen over het vooruitzicht dat eindelijk de finantie belangen naar behooren op een overtuigend zouden geregeld worden. Hij oatkende echter dat de finantie maatschappelijke instellingen waren, die sinds lang een geheel eigen leven leekden, en van een twintigtal wetten, die reeds over dit onderwerpen bij de kamer aangehangig waren, meesten volgens zijn gevoelen, die op het lager onderwerp, op de organisatie der gemeente-raden, en op de ontbinding van algemeen nutte boven allen het eerst in overweging worden gebragt. De kamer heeft zich in dezen volpant naar den wensch van haren voorzitter gevoegd, daarbij het bepalen der orde van den dag reeds dadelijk besloten is, dat men met de discussie der beide verstgenoemde dior onderwerpen, reeds in de volgende zitting een begin zoude maken.

In de eerste dagen der aanstaande week verwacht men voorts, dat de minister van finantie het budget voor het jaar 1854 bij

de afgevaardigden zal ter tafel brengen. Onderscheidene dagbladen meenen te kunnen verzekeren, dat het den heer *Humann*, in weerwil van den tegenstand eeniger zijner ambtgenooten, gelukt is op de voordragt van uitgaven eene bezuiniging van nagenoeg honderd millioenen in te voeren. Volgens den *Constitutionnel* zoude het ministerie van oorlog daarin voor niet minder dan 60 millioenen deelen, welke moeten gevonden worden door het tijdelijk ontslag van 124 duizend man liniestroepen en door den verkoop van 37 duizend paarden. De maarschalk *Soubt* heeft zich tot het naderste tegen deze bezuinigingen verdedigd, doch op de verklaring van den heer *Humann*, dat hij veeleer zijne demissie zoude nemen, dan de verwachting der natie ten deze te leun stellen, is men genoodsaakt geweest toe te geven. De overige 40 millioenen zouden voor de helft op het fonds van amortisatie gevonden worden.

Het vertrouwen op eene aanstaande vermindering van het leger wordt overigens door het *Journal des Debats* bevestigd, hetwelk zegt dat men zich bezig houdt met een uitgebreid stelsel van reserve; dat 70 duizend man der ligting van het vorig jaar vooreerst niet zullen worden opgeroepen, en dat 100 duizend man van het actieve leger weldra naar huis zullen keeren.

Voorts zal men trachten het bedrag der indirecte belastingen nog met 20 millioenen te verminderen, een lange dien weg eindelijk en voor het eerst sedert de oprichting der gemeentelike uitgaven met de inkomsten gelijk te brengen.

De reis des konings naar de westelijke departementen is, naar men verneemt, onbepaald uitgesteld, en zal zich nu bepalen tot een togtje door de naast bijliggende streken. De hertogen van *Orleans* en *Nemours* zouden in de eerste dagen der volgende week naar Londen vertrekken.

Omtrent het lot der hertogin van *Berry* is men nog in het onzekere; de vier geneesheeren die naar Blaye werden gezonden, doch aldaar niet toegelaten, zijn sinds gisteren alhier teruggekeerd. Het ministerieel dagblad *le Memorial* erkent intusschen dat hunne zending ten doel had, om de hoestkwad, waardoor de hertogin gekweld wordt te onderzoeken en des noede een rapport uit te brengen over de vraag, of de dampkringelucht te Blaye voor haar gestel nadeelig moest geacht worden.

Het berigt gisteren door een paar dagbladen der oppositie medegedeeld, dat Konstantinopel door de Russen zoude bezet zijn, is van gouvernemente-weg reeds bevestigd, noch tegengesproken, en heeft juist om die reden meer en meer vertrouwen gevonden, vooral nadat men heeft opgemerkt, dat bij het ministerie van buitenlandse zaken en bij de russische en oostenrijksche legatie sinds gisteren eene meer dan gewone drukte heerscht.

Volgens de *Gazette de France*, zou het Sardijnisch gouvernement bedaacht zijn, om binnea kort een vrij sterk eskader naar Tunis te zenden, om van deze stad genoegdoening te vorderen, voor eene beleediging der Sardijnische vlag aangedaan.

Het ministerie schijnt ook in de pas geopende zitting der wetgevende kamers op eene beslissende meerderheid te rekenen. Immers in weerwil van al den tegenstand, die het ontweip tot verdediging der hoofdstad, vooral door afzonderlijke verbindingen gevonden heeft, kondigen de ministeriele bladen heden aan, dat men de voorbereidende werkzaamheden daartoe heeft aangevangen. (Heden uit hoofde van den zondag geene fondsnoterij.)

NEDERLANDEN
AMSTERDAM, den 1sten Mei.

Z. K. H. Prins *Albert van Pruisen* is eergisteren avond weder van 's Hage naar Berlijn vertrokken.

De ongewoonlijke algemeene kantonementen-veranderingen, omtrent welke men reeds in de vorige week berichtte, zijn nu begonnen. Het intzake van de verandering der kantonementen is heden morgen om 10 o'ure vesting getrokken en zal na gehouden nachtverblijf den morgen naar deszelfs nieuwe bestemming voortzetten.

De graaf van *Grune*, gezant van Z. M. bij de Duitse bondvergadering, is den 23sten II. met de stoomboot van Koblenz naar Frankfort vertrokken.

In een der Londensche bladen leest men het navolgende:

"Kapitein *Barr*, te Salem binnengekomen, berigt, dat, ten gevolge van den staat van zaken in Holland en het te Paramaribo op de schepen gelegd embargo, de planters hunne pakhuizen vol suiker hebben, terwijl er geene gelegenheid was tot verzending met Hollandsche schepen naar Europa; de meesten hunner hebben hier verkoren het suikerriet af te snijden en uit den grond te halen, dan het daarin te laten, zonder dat zich de gelegenheid opdoet om het product met Hollandsche schepen te verzenden. Het getal der matrozen, behoorende tot de in de haven liggende Hollandsche koopvaardersschepen, hebben (ten gevolge van een daartoe door den gouverneur te Paramaribo gedane uitroeping) zich vrijwillig aangeboden begeven en zijn op het fort Amsterdam, in de haven gelegd, terwijl al de burgers opgeroepen zijn, om op het fort Zeelandia dienst te doen, dewijl men dagelijks een leger van de Engelschen of de Franschen wachtende was."

Men schrijft uit Leipzig, dat de voorjaars mis begonnen is, en een groot aantal vreemdelingen zich te dien einde aldaar heeft vereenigd; de Grieken en andere Oosterlingen, welke gemeenlijk de mis bezoeken, zijn echter dit jaar, waarschijnlijk uit hoofde van de gebeurtenissen in het Turkische rijk, niet gekomen.

Men telt eene groote menigte kooplieden, doch het getal der koop-
pers is gering, zoodat men niet verwacht, dat er groote zaken
zullen gedaan worden.

— Daar de naam van den franschen schout-bij-nacht *Roussin*, door zijne zending naar Konstantinopel, menigwerf in een kort tijdsbestek is genoemd geworden, gelooven wij onze lezers eene dienst te bewijzen, met eene beknopte levenskorte van dezen waardigen toek van franschen hoogmoed mede te deelen. Men zal hieruit tevens leeren, hoe hoog de dankbaarheid bij de fransche natie aangegroeven staat. Wij ontleenen deze schets uit een geacht fransch tijdschrift:

In 1815, tijdens de tweede restauratie, was de heer Roussin kapitein-luitenant (*capitaine de frégate*) en ridder van het legioen van eer. Gedurende de honderd dagen, had hij in dienst van Napoleon een korps vrijwilligers gekommandeerd. In 1816 werd Roussin door den minister van marine, graaf Bouchays, met eene zeer vreedelievende zending, ter opneming van ver afgelegene kusten, en het maken van plans en kaarten belast. Bij zijne terugkomst werd hij tot officier van het legioen van eer benoemd: *eerste gunst*. Eenigen tijd daarna werd hij tot kapitein ter zee bevorderd: *tweede gunst*. In 1820 bekwam hij het kommandeurskruis van het legioen van eer: *derde gunst*. Karel X benoemde hem in 1826 tot schout-bij-nacht: *vierte gunst*. Het jaar daarop werd hij groot-officier van het legioen van eer: *vijfde gunst*. Kortom tijd later zag hij zich den titel van kommandeur van de koninklijke orde van den Heiligen Lodewijk opdragen: *zesde gunst*. In 1827 kreeg hij den titel van baron: *zevende gunst*. Eindelijk, benoemde hem de koning tot den gewigtigen en eervollen post van zee-prefect: *achtste gunst*; welken post hij nog bekleepte toen de Julij-revolutie uitbrak. Bij deze laatste gelegeuheid vatte hij eene proclamatie uit, waarin onder anderen de volgende zinnede voorkwam: » *La France est à jamais délivrée d'une dynastie parjure et mensonge* ».

Tot nog toe heeft de baron *Kousin* zich over den burger-
koning, noch over deszelfs familie uitgelaten; doch hierbij moet
men niet vergeten, dat hij van deze nog slechts drie bewijzen
van hooge gunst heeft ontvangen; te weten: het grootkruis van het
legioen van eer; de expeditie naar Lissabon, en de ambassade naar
Konstantinopel. Wanneer hij tot de achtste gunst zal gekomen zijn,
wee dan de dijeniet van *Orléans*! — *C'est ainsi qu'on passe
garment le temps de la vie.* — In Frankrijk namelijk.

BELGIE.

BRUSSEL, den 30sten April.

Niet noodra is het besluit van de ontbinding der kamer van afgevaardigden openbaar, of het blad van den heer *Lebeau*, *l'Indépendant*, neemt de gelegenheid waar, om op haar alleen de schuld te werpen van de tegenwoordige gesteldheid en der verwarring in de administratie en in 's lands wetten. Eif wetten waren bij de constitutie dringend noodzakelijk verklaard: de wetgeving had in twee jaren tijde van deze geene uitgegeven, dan die op de regterlijke organisatie gegeven, en *l'Indépendant* heeft niet de uitgeverde kamers en bepaaldelijk die van de afgevaardigden naar te wijten. De nationale vertegenwoordiging - voegt hij haar verder toe - heeft hare wate roeping miskend; zij heeft, uit een van het nationaal congres haar nog bijgebleven gewoonte, willen regeren, besturen, wanneer zij slechts wetten had te maken en deze taak, welke zij inconstitueel op zich genomen heeft, heeft haar belet de andere behoorlijk te verrullen." Meer dan eene moeilijkheid was daaraan voortgesproken, onder anderen die van een jeugdig bewind te verwakken en door een onvolgroeide mannelijkheid de vooringenomenheid en heerde der natië te ontnemen. De *Congress* valt voormeld blad vinnig aan over dezelfde vermetele en onbeschaamde beschuldigingen, tegen eene kamer, die zich niet meer verdedigen kon en moest voort op de strekking van het bewind opmerkzaam, die in de laatste maanden van *l'Indépendant* doorstruelden, om, name-lijk de bestaande instellingen te kort te doen of zich boven dezelve te verheffen.

— Volgens onze bladen zal het hof binnen kort een togt door West-Vlaanderen over Yperen en Brugge maken.

— Van de Schelde schiedt men, dat de verdedigingswerken van het fort St. Maria bijna voltooid waren en het fort in het begin dier maand kon bewapend worden. De overige tijdelijke verdedigingswerken aan de beide oevers, om het verkeer der rivier te beletten, werden met ijver voortgezet.

De *Landstede* *Dagb.* heeft gisteren nabij Maastricht, de wapenen der
 4de divisie, ongeveer 15,000 man sterk, in bezig genomen.
 De onderofficieren dierheen van het leger, hebben daar gekregen
 om de gevangenen te plaatsen. Maar de meening van velen strekt
 daar mede te denken, om de doos te koper gemaakte leuzen-
 platen in het veld te plaatsen, dewijl de hoofd-officieren
 op de grenzen gevestigd zijn, als veld en te voren waren

tafel- en bureaugelden zullen in rekening kunnen brengen. Men heeft zich in die meening omtrent het ontduiken der voorgestelde bezuinigingen verterkt gezien, doelt een besluit ten aanzien van den doot van den generaal staf genomen, wiens bureaunkosten met 7,100 fr. verminderd waren, doch wiens traktement men daarvoor met 7,200 fr. verhoogd heeft, ter bespotting als 'tware van de bezuinigingen der nationale vertegenwoordiging.

D U I T S C H L A N D

FRANKFURT, den 28ten April

Te Inspruck zijn op den 19den dezer de stonden van Tyrol met de gewone plegtigheid geopend.

De Beijersche, Wurtembergische en Badensche troepen die de zuidelijke grenzen dezer staten bezetten, hebben in de laatste dagen op nieuw versterking ontvangen, om de Poolse uitgeworpenen, die zich in Zwitserland bevinden, af te weeren.

— Op den 23sten dezer hebben eenige landlieden in de omstreken van Worms goedgevonden, zich door geweld in het bezit te stellen van een gedeelte eener gemeente wijk, die door het be- stand tot het aankweeken van boomen was afgezonderd. De beweging hierdoor veroorzaakt heeft tot allerlei overdreven geruchten aanlei- ding gegeven, doch het is alras gebleken dat dezelfde zonder eenig staatkundig doel was. Het Hessisch gouvernement heeft intusschen eenige troepen afgezonden om de orde zoodra mogelijk volkomen te herstellen.

— Een onzer bladen deelt een schrijven mede, waarin ver-
kerd wordt, dat een bondskorps van 12 tot 15,000 man, trouwen in
de omstreken van deze stad zal vereenigd worden, over hetwelk
het bevel aan een beroemd prins uit een Duitsch vorstendom zou
worden opgedragen. Dit bericht schijnt bevestiging te verdienen,
doch dit is zeker, dat onderscheidene Duitse staten het ontwerp
schijnen te hebben goedgekeurd, om derzelver legersmacht, door de op-
roeping der verlossing, te versterken.

— Volgens berichten uit Odeasa van den 5den dierz. ging men aldaar voort met het inschepen van troepen en krijgsmaterialen naar Konstantinopel, en reede ook van Galatz aan den Donau een andere afdeeling vertrekken.

— Een tweede brief uit Konstantinopel van den 6den dezer in de *Angl. Zeitung* opgenomen, vermeldt, dat men aldaar in de grootste ongerustheid verkeerde, wel er nog hoopzamen was op de tijding was van den Turkschen gevolmachtigde, die met den heer de *Paronies* naar het hoofdkwartier van Ibrahim-bassa vertrok. De tweede afdeeling der Russische vloot, bestaande uit drie lijnschepen, drie frigatten en twee korvetten, was onder bevel van den schout-bij-nacht *Kurnaz* met 5000 man ladingstrouwen terugkomen, en rekende men dat de hoofdstad en de gansche Europaasche Rijk voorreest tegen de aanvallen van het Engelsche leger beveiligd was; doch de grootste vrees was niet dat een opstand onder de bevolking die men onverschijdelijk te gemoet zag, zoodra Ibrahim-bassa *Sentari* bereikt had. Of Smyrna door de Egyptenaars bezet was was nog onzeker, doch de Korta Had het stellig bericht ontvangen dat op het eiland Cyren een opstand was uitgebroken, de Turksche ambassadearen wa- verklaard.

Letterkundig Beleg.

On Divorce, Histoire du Temps de l'Empire, 1808-1814
par P. L. JACOB, Bibliophile, membre de toutes les
Académies. La Haye, G. VAN NORDT, Libraire-éditeur
1831. In-8°, 311 pages.

[illegible]

